

Het Linkse Nieuws

Deel 3

(Opinie)

Artikelenreeks, eerder verschenen op de webpagina's van Links
Nieuws.

Periode 2017 – 2019

www.MinisterieVanPropaganda.org

Inhoud deel 3

Gevaren van plasticvervuiling, de

Hoe het kapitalisme extreemrechts en klimaatcatastrofe aanwakkert

Karl Marx

Klimaat

Lenin over vrijheid

Martens, L.

Marx, K. 200 jaar

Monsanto

Ondanks toenemende verandering van het klimaat

Plastics om de wereldwijde vraag naar olie te stimuleren

Recycling alleen zal de planeet niet redden

De gevaren van plasticvervuiling.

Plastics zijn te vinden in producten die we dagelijks gebruiken: speelgoed, kleding, wegwerpbekers, flessen, auto's, rietjes, enz. De lijst is eindeloos. Plastic is goedkoop en gemakkelijk te maken. Plastic goederen en plastic productie zijn de afgelopen jaren explosief gestegen.

Het gebruikte plastic, in welke vorm dan ook, komt allemaal ergens terecht. Misschien op een stortplaats of het waait mee met de wind.

Meer dan 90% van de plastic goederen wordt niet gerecycled. De meeste plastics hebben dan ook hun weg gevonden naar rivieren, meren en oceanen. Na verloop van tijd breekt het plastic af in microscopisch kleine deeltjes. Microplastics zijn overal, zelfs in de diepste zeebodemsedimenten en in het Noordpoolgebied. Ze kunnen ontstaan in kleine vorm, in tandpasta of make-up of kunnen worden afgeleid van grotere stukken plastic, die na verloop van tijd in kleine deeltjes breken. Onderzoekers zeggen dat deze plastic deeltjes al voorkomen in ons drinkwater en in voedsel dat is bereid met water, zoals pasta en brood.

Elke dag worden er meer plastics aan de wereldwateren toegevoegd. Alleen al vanuit kustgebieden vinden tussen de 5,3 miljoen en 14 miljoen ton plastic elk jaar hun weg naar de oceanen. Momenteel wordt de hoeveelheid plastic in de oceanen geschat op 150 miljoen ton. Het duurt zeker 450 jaar voordat dit biologisch zou zijn afgebroken.

Door plasticvervuiling wordt het voortbestaan van zo'n 700 diersoorten ernstig bedreigd. Kleine en grote. Walvissen bijvoorbeeld zijn steeds vaker het slachtoffer van plasticvervuiling. In juni stierf nog een walvis in de buurt van Thailand door het binnenkrijgen van meer dan 80 plastic zakken. En een potvis werd dood aangetroffen op een strand in Spanje met 29 kilo plastic in zijn maag. Onderzoekers die een groot deel van de zeeschildpadden bestuderen, meldden onlangs dat de helft van de babyzeeschildpadden vol zaten met plastic. Ze berekenden dat schildpadden 50% kans op overlijden hebben na het innemen van 14 plastic stukjes, en dat jongere schildpadden meer kans lopen om schade op te lopen.

Kunnen kunststoffen ook de volksgezondheid beïnvloeden?

Het antwoord is 'ja'. Op verschillende manieren. Afhankelijk van het soort plastic. Diethylhexyl, gevonden in sommige kunststoffen, is kankerverwekkend. Bisfenol-A (BPA), aanwezig in sommige plastic flessen en voedselverpakkingsmaterialen, kan het menselijke hormonale functioneren verstoren en kan worden ingenomen via water of door het eten van besmette vis. Van sommige giftige stoffen in kunststoffen is bekend dat ze aangeboren afwijkingen, kanker en problemen met het immuunsysteem veroorzaken. Cadmium, kwik, broom en lood zijn zeer giftig, hoewel ze in veel landen nu beperkt of verboden zijn in de kunststofvervaardiging, komen zij nog steeds voor in plasticproducten. Bij een recente studie uit 2018 naar het water van het meer van Genève, bleek dat de waarden van de chemicaliën hoger waren dan de geaccepteerde limieten van de EU-wetgeving. De bevindingen waren een

bewijs van hoe lang de plasticvervuiling in het milieu blijft, waarbij de metalen vrijkomen als de kunststoffen in de loop van de tijd afbreken.

Pogingen om het gebruik van plastics terug te dringen.

Noorwegen is erin geslaagd om 97 procent van zijn plastic flessen te recyclen. Engeland overweegt iets dergelijks. Denemarken recyclede veel meer plastic tassen dan de Verenigde Staten: een gemiddelde Deen gebruikt vier zakjes voor eenmalig gebruik per jaar; een Amerikaanse burger bijna één per dag. Hoe doen ze dat? Denemarken keurde in 1993 een belasting op plastic zakken goed en de tas is niet meer gratis: hij kost nu ongeveer 50 cent, een deel van het geld gaat naar de belasting en een deel naar de winkel. Het effect is een vermindering van de verkoop van tassen met meer dan 40 procent in de afgelopen 25 jaar. Men kan alleen maar hopen dat meer landen zullen volgen.

De Verenigde Staten recyclen momenteel slechts ongeveer negen procent van de kunststoffen. Slechts een handvol Amerikaanse staten hebben wetten aangenomen met betrekking tot het recyclen van plastic.

Jarenlang heeft China veel afval van de wereld, met inbegrip van 40% van de Verenigde Staten, geïmporteerd en gerecycled. Maar in 2018 kwam er een Chinees verbod op de invoer van kunststof, gemengd papier en andere materialen. In de eerste 5 maanden daalde de plastic-toevoer met meer dan 90%. Vooral Californië werd zwaar getroffen door de maatregel. Het is onduidelijk of de Verenigde Staten in staat zullen zijn het hoofd te bieden aan de toegenomen toevloed van te recyclen producten op eigen grondgebied. Zelfs als de Verenigde Staten en alle ontwikkelde landen over voldoende machines en faciliteiten zouden beschikken om plastics te recyclen, dan nog zou het niet genoeg zijn om de oceanen te redden.

Wat zouden wij zelf kunnen doen?

Hoe ziet onze bijdrage aan de vermindering van plastics er uit.

We zouden minder online producten kunnen bestellen. De verpakking is een enorme bron van vervuiling (bubbelwikkelingen, gemaakt van polyethyleen met lage dichtheid. Het is niet de gemakkelijkste vorm van plastic om te recyclen en het omvat 20 procent van het wereldwijde plastic afval). Minimaliseren van schuimkoppen en afneembare containers zou zeer nuttig zijn: ze zijn gemaakt van polystyreen, dat moeilijk te recyclen is. Vermijd het gebruik van rietjes, indien mogelijk. Het zou de zeedieren helpen. Rietjes, gemaakt van polypropyleen, eindigen meestal in de oceaan. Polypropyleen omvat 19 procent van het wereldwijde plastic afval. Hergebruik en recycle zoveel mogelijk is een mantra die niet te vaak kan worden herhaald. Samen kunnen we een verschil maken. En als we onze middelen ook kunnen bundelen om ontwikkelingslanden te helpen recyclen, dan kunnen we misschien onze oceanen, de schildpadden, de walvissen en zelfs onszelf redden.

Echte veranderingen kunnen alleen bereikt worden door het beheersen en veranderen van de productie. Doorgaan op de huidige (kapitalistische) weg van overproductie en vervuilende

producten zal onze planeet onherstelbaar verstoren. Het kapitalisme creëert immers altijd maar weer volstrekt onnodige nieuwe vormen van afval.

Een 'goed' voorbeeld hierbij is de verkoop van water in plastic flessen. De laatste 20 jaar is dit enorm toegenomen. De hele industrie is opgebouwd rond de nieuwe verpakking. De kapitalisten creëerden er een markt voor. Miljoenen werkende mensen kochten gebotteld water. Niet vanwege de noodzaak voor drinkwater. Het resultaat was een enorme vervuiling door plastic en een privaat watertje dat miljarden winst boekt voor diezelfde kapitalist.

Een meer rationeel systeem zou verbetering en distributie van schoon leidingwater inhouden. En het minimaliseren van de distributie van goederen met plastic verpakkingen. De meeste kapitalisten willen echter alleen maar hun winsten verhogen. De politieke en zakelijke elites zijn dan ook in hoge mate verantwoordelijk voor de huidige milieuproblematiek.

In een socialistische maatschappij zal er sprake zijn van een gecentraliseerd plan voor de productie. In het belang van de mensen en de planeet. Het recycle-systeem zou op die manier een door de werknemers zelf geleid initiatief zijn. Zij controleren dan de productiemiddelen in plaats van de op geld beluste miljardairs. Pas dan kan er echt verschil gemaakt worden. Ook zal de samenleving dan in een positie zijn dat in de fabrieken wordt beslist welke producten er geproduceerd gaan worden. Gebaseerd op een plan ter vermindering, hergebruik en recycling.

En tot slot.

Inspanningen van vrijwilligers, actief in de milieubeweging en andere initiatieven zoals het schoonmaken van stranden, parken, ed. kunnen helpen aan het bouwen van een collectieve organisatie en bewustzijn kweken. Maar de grote multinationals blijven ons bombarderen met plastic flessen en andere troep. Zonder het op te ruimen.

We hebben daarom meer nodig dan individuele initiatieven. We moeten de collectieve politieke strijd voeren!

Hoe het kapitalisme extreemrechts en klimaatcatastrofe aanwakkert.

In een tijd waarin we ons wereldwijd zouden moeten verenigen om onze levensstijl te veranderen en om klimaatrampen te voorkomen, verschuiven de politieke verhoudingen naar rechts en verwerpen ze het internationalisme en demoniseren de gemarginaliseerde gemeenschappen.

Hoe zijn wij zover gekomen? En hoe kunnen we ontsnappen aan een fatale vernietiging?

De overlappende wortels van fascisme en klimaatcatastrofe:

Cruciaal voor het beantwoorden van deze vragen is te begrijpen hoe de opkomst van extreemrechts en de dreigende klimaatramp gerelateerde bedreigingen zijn.

Uiteraard bevordert een extreemrechts beleid de perspectieven die de planeet vernietigen.

Enkele voorbeelden: De regering Trump werkt er hard aan om het milieubeleid van zijn voorganger om zeep te helpen. De Filipijnse president Rodrigo Duterte is al geen haar beter en heeft een moratorium op exploratie van mijnen opgeheven en tegelijkertijd een grondwettelijke verandering doorgevoerd die multinationale exploitatie van de hulpbronnen van de Filipijnen bevordert. De nieuw verkozen Braziliaanse president Bolsonaro staat toe dat de Amazone mag worden gekapt. O.a. ten behoeve van uitbreiding van de landbouw.

Meer fundamenteel bevorderen fascistische en extreemrechtse krachten de opkomst van ultranationalistische en xenofobie. Beiden marginaliseren de belangen van de planeet en zijn inwoners. Nationalisme heeft niet alleen de oppositie tegen de Europese Unie aangewakkerd, maar ook een afwijzing van de Overeenkomst van Parijs met als gevolg een wijdverbreide klimaatontkenning onder Europese extreemrechtse partijen zoals UKIP, Front National, de Democraten van Zweden en het Forum voor Democratie in Nederland.

De dreiging van de klimaatcatastrofe is in het zuiden van de wereld veel meer dreigend dan in de Westerse wereld.

Onze analyse kan hier niet stoppen. Ook centrumregeringen en zelfs 'linkse' regeringen voeren een anti-milieubeleid. We moeten erkennen dat de klimaatcrisis en de heropleving van extreemrechts twee van de meest acute symptomen zijn van ons onvermogen om het kapitalisme af te schaffen.

Een kapitalistisch systeem dat voorrang geeft aan winst en ongeremde economische groei boven al het andere is de dodelijke vijand van wereldwijde aspiraties voor een duurzame economie die voorziet in behoeften in plaats van aandelenportefeuilles. 'Groen kapitalisme' wordt aangeprezen als een compromis dat de mensheid in staat zou kunnen stellen de planeet te behouden en tegelijkertijd kapitalistisch te exploiteren. Maar wetenschappelijke gegevens tonen aan dat toenemende aanpassingen van vervuilingnormen en het verbieden van plastic rietjes geen compensatie kunnen zijn voor de vernietiging die is aangericht door de 100 bedrijven die 71 procent van de wereldwijde uitstoot produceren.

De kapitalistische crisis, de concurrentie en de geproduceerde schaarste vormen ook essentiële brandstof voor de groei van de fascistische en extreemrechtse politiek, vooral wanneer er geen levensvatbaar alternatief is. Vroege fascistische en nazibewegingen groeiden door het exploiteren van economische onveiligheid tijdens de Grote Depressie, terwijl politiek links verdeeld toekeek.

In de jaren zeventig profiteerde het fascistische Nationale Front van de economische onrust in het Verenigd Koninkrijk en meer recentelijk de opkomst van partijen als de fascistische Gouden Dagenraad in Griekenland.

In Brazilië kreeg Bolsonaro zijn overwinning door gebruik te maken van de ontgoochelingen van de bevolking die voortkwamen uit "de ergste recessie sinds de terugkeer van de democratie".

In tijden van crisis kunnen we naar buiten kijken in solidariteit of we keren ons naar binnen in xenofobe en reactionaire angst. Het fascisme en de extreemrechtse politiek gebruiken die angst. Toen de "socialistische" politieke partijen in Griekenland en Brazilië besloten om tot brute bezuinigingsmaatregelen over te gaan, openden zij de deur voor uiterst rechts. In de Verenigde Staten slaagde Trump er in om te profiteren van de oppositie tegen het vrijhandelsbeleid dat het kenmerk was geworden van de Democratische Partij. In een klimaat van economische angst speelde de belofte van Hillary Clinton om "veel kolenmijnen" af te bouwen in op extreemrechts om steun te genereren voor Trump door voordeel te trekken uit de tegenstelling tussen het levensonderhoud van de werkende klasse en ecologische duurzaamheid die het kapitalisme bevordert.

Systeemverandering:

Zelfs de Noord-Europese welvaartsstaten die een economisch sober beleid hebben gevoerd, hebben de opkomst van extreemrechts niet kunnen voorkomen. Gedeeltelijk komt dit voort uit de opkomst van het welvaarts-chauvinisme: de overtuiging dat welzijn voordelig is, maar niet moet worden uitgebreid tot "buitenstaanders". Wat de beperkingen van "sociale democratie in één land" aantoonde, is het feit dat dergelijke relatieve rijkdom nog steeds wordt geproduceerd door gebruik te maken van de middelen en arbeid van de "buitenstaanders" in het Zuiden.

Generaties lang zijn er ter linkerkant van het politieke spectrum debatten gevoerd over het reformisme vs. revolutionisme. Maar nu hebben we een deadline. Vermeende goedwillendheid onder kapitalistische politici kan een zekere reden zijn om in enkele minuten een stem uit te brengen op de verkiezingsdag, maar we veroorloven ons geen tijd om onszelf een goed strategisch overzicht te verschaffen. We moeten bewegingen organiseren om de volksmacht op te bouwen en de industrieën sluiten die ons bestaan bedreigen.

Het fascisme is groeiende. De wereld staat in brand. Dit is geen tijd om geduldig te zijn. Als we het kapitalisme niet afschaffen, zal het kapitalisme ons afschaffen.

Karl Marx

Karl Marx, geboren op 5 mei 1818 in Trier (Pruisen).

In 1841 behaalde Karl Marx zijn doctoraat in de filosofie, maar vanwege zijn revolutionaire politieke gedachtegoed werd hem een positie als hoogleraar geweigerd. Hij besloot daarom journalist te worden en groeide binnen korte tijd uit tot de hoofdredacteur van de Rheinische Zeitung. Via deze betrekking raakte Marx steeds meer betrokken bij het lot van de lokale arbeidersbevolking. Na verloop van tijd werd de berichtgeving in de Rheinische Zeitung dan ook steeds kritischer ten opzichte van de kapitalistische overheid, met als gevolg dat de krant in 1843 werd verboden.

Na zijn huwelijk met Jenny von Westphalen werd Karl Marx verbannen en verhuisde naar Parijs. Daar vond hij werk als co-auteur van de Duits-Franse Jaarboeken. Een van de andere wetenschappers die meewerkte aan dit project was Friedrich Engels.

Na enkele jaren werd Marx ook daar verbannen. In 1845 trokken Marx en Engels daarom naar Brussel, waar zij hoopten op meer vrijheid van meningsuiting. Marx en Engels werden gevraagd om het beginselprogramma van de Bond der Communisten in Londen te schrijven. Het 'Communistisch Manifest'.

Aanvankelijk had Marx zich in Brussel vrij mogen bewegen, maar na de uitbraak van het liberale revolutiejaar 1848 werd hij ook hier verbannen.

In alle politieke chaos keerde hij daarom terug naar Pruisen, waar hij probeerde de revolutie verder aan te zwengelen door de oprichting van de Neue Rheinische Zeitung. Door zijn revolutionaire activiteiten belandde hij echter opnieuw in de gevangenis, waarna hij wederom het land uit werd gezet. Marx vluchtte daarop in eerste instantie naar Frankrijk, maar bleek ook daar niet meer welkom.

Samen met Engels reisde hij daarom af naar Groot-Brittannië, waar hij de rest van zijn leven zou blijven.

Door zijn radicale gedachtegoed leidde Marx een onrustig en bewogen leven, maar middels de publicatie in 1867 van Het Kapitaal legde hij wel de grondslag voor het moderne wetenschappelijke socialisme. Marx introduceerde hierbij een geheel nieuwe economische theorie en legde daarmee de basis voor de latere opkomst van het communisme.

Zijn naam zal door de eeuwen heen voortleven en zo ook zijn werk!

Klimaatverandering. De grootste bedreiging voor ons voortbestaan.

De klok tikt door.

De enorme gevaren van de snelle klimaatverandering en de bijbehorende ecologische verwoesting moeten worden omgekeerd om te overleven.

Met de huidige kapitalistische productiewijze en uitstoot, zal de klimaatverandering verder uit de hand lopen. Daardoor zullen de gemiddelde mondiale temperaturen zo hoog oplopen dat er een periode van onomkeerbare milieucrisis ontstaat tijdens het leven van veel mensen die vandaag leven.

De versnellende problemen zijn nu al zichtbaar en voelbaar: smelten van Noordpool- en Antarctisch ijs, verdwijnende gletsjers, verwoestende droogte, uitsterven van soorten, verzuring van de oceaan, maar ook extreme regenval en intensieve sneeuwval. Als tegenargument voor al deze veranderingen wordt gesteld dat het klimaat altijd aan verandering onderhevig is. Maar die veranderingen betreffen tienduizenden jaren. De veranderingen die we nu waarnemen voltrekken zich in een *duizelingwekkend tempo*. Er zijn nog andere ernstige milieucrisissen die ernstige bedreigingen vormen: verontreiniging van lucht, verontreiniging van drinkwater die door miljoenen mensen wordt gebruikt, grootschalige vernietiging van bossen en biodiversiteit, aantasting van de bodem en de landbouwgronden in de wereld.

De rijken zullen hun geld gebruiken om aan de gevolgen te ontsnappen. Werkende mensen en de armen zullen worden achtergelaten om te lijden.

De ontwikkelingslanden in Afrika, Azië en Latijns-Amerika, die verantwoordelijk zijn voor een kleine fractie van de wereldwijde uitstoot, zullen de ergste impact ondervinden!

De aanval op de ecologie van de aarde wordt veroorzaakt door het kapitalisme, het systeem dat bijna elke hoek van de wereld domineert, een systeem dat in strijd is met duurzaamheid van het milieu.

De belangrijkste drijfveer van het kapitalisme is de eindeloze uitbreiding van winsten en rijkdom voor bedrijven, ongeacht de grenzen van het milieu.

Voor het kapitalisme is het milieu niet de plaats waar mensen samen moeten leven met de andere soorten van de aarde, maar een plaats die kan worden uitgebuit in het proces van extreme economische groei en het behalen van winst.

Het wordt elke dag duidelijker dat het kapitalistisch systeem de grootste barrière is om de crisis op te lossen.

Socialisme is het alternatief. Socialisme vertegenwoordigt een toekomst waarin werknemers de politieke en economische macht hebben weggenomen van een handvol miljardairs en middelen inzetten volgens een plan voor wat de samenleving nodig heeft. Socialisme betekent het organiseren van de economie, investeren in en implementeren van reeds bestaande technologieën om snel te streven naar het einde van het gebruik van fossiele brandstoffen.

Vandaag, in deze urgente periode in de menselijke geschiedenis, moeten we vechten om de planeet te behouden! De oplossingen zijn er! De ecologische en socialistische transformatie van de samenleving is mogelijk!

Lenin over de vrijheid van kritiek

Wij gaan in een nauw aaneengesloten groep
langs een steile en moeilijke weg,
elkaar stevig de hand reikend.

Wij zijn van alle kanten door vijanden omringd en
bijna altijd moeten wij onder hun vuur marcheren.

Wij hebben ons volgens een in vrijheid genomen besluit verenigd
en wel om tegen de vijanden te strijden en
niet om in het naburige moeras te geraken,
van welke bewoners ons van het begin aan berispen,
omdat wij ons tot een bijzondere groep verenigden en
de weg van de strijd in plaats van de weg van de verzoening kozen.

En nu beginnen er enkelen van ons te roepen:
laten wij naar dit moeras gaan!
En wanneer men hen terechtwijst, antwoordden zij:
wat zijn jullie toch achterlijke mensen!
En zouden jullie je niet schamen, ons het vrije woord te ontzeggen
om u op een betere weg te roepen!

O ja, mijne heren, jullie zijn vrij, niet slechts om te roepen,
maar ook om te gaan, waarheen jullie willen,
zelfs naar het moeras;
wij vinden zelfs, dat uw ware plaats juist in het moeras is en
wij zijn bereid u naar ons beste vermogen
bij uw verhuizing daarheen te helpen.

Maar laat slechts onze handen los,
klemt u niet aan ons vast en
bezoedelt niet het verheven woord vrijheid,
want ook wij zijn immers “vrij” om te gaan waarheen wij willen,
vrij om niet slechts tegen het moeras te strijden,
maar ook tegen degenen, die de weg naar het moeras inslaan!

Lenin

Ludo Martens, 12 maart 1946- 5 juni 2011.

Ludo Martens was met Paul Goossens en Walter de Bock een van de bekendste studentenleiders van mei 1968.

Hij was mede-oprichter en oud-voorzitter (van 1979-1999) van de PVDA in België.

Trotskisme en anarchisme werd destijds binnen de PVDA niet geduld. Beide stromingen werden in geschriften geanalyseerd en veroordeeld. Over Trotski schreef hij bijvoorbeeld: "Trotski was een burgerlijke arrivist (streber) die zich in de Bolsjewistische Partij had binnengewerkt. ... Hij wilde de revolutie gebruiken om aan de "top" te geraken en te heersen."

Ludo Martens heeft veel lezingen verzorgd (bewaard op video) en veel boeken geschreven, zoals o.a.:

Dat was 1968, Over Trotski, Tien jaar revolutie in de Kongo (over de strijd van Patrice Lumumba), Sankara, Abo: een vrouw in de Kongo, Een kwart eeuw mei 1968, Een andere kijk op Stalin (ook op video onder de titel "De verdienste van Stalin"), De USSR en de fluwelen contra-revolutie, Kabila en Het Communistisch Manifest, 150 jaar jong in een geschiedenis die meet met eeuwen.

Ludo Martens stierf na een slopende ziekte.

Marx 200 jaar.

We kunnen het beste en het slechtste verwachten.

Lenin zag het op de vooravond van de Oktoberrevolutie het volgende over: "Met de leer van Marx gebeurt nu hetzelfde wat in de geschiedenis meer dan eens is gebeurd met de leerstellingen van revolutionaire denkers en leiders van de onderdrukte klassen in hun strijd voor de bevrijding. De grote revolutionairen werden bij hun leven voortdurend vervolgd door de onderdrukkende klassen, die hun leer met de ruwste kwaadaardigheid, de woedendste haat en een teugelloze leugen- en lastercampagne bejegenden. Na hun dood worden pogingen gedaan hen in onschadelijke afgodsbeeldjes te veranderen, hen als het ware heilig te verklaren en hun naam een zekere wijding te verlenen tot ' vertroosting ' van de onderdrukte klassen en om hen daarmee beet te nemen, terwijl hun revolutionaire leer van haar inhoud en van haar revolutionaire scherpte wordt ontdaan en wordt ge vulgariseerd. Bij een dergelijke ' bewerking ' van het marxisme ontmoeten elkaar thans de bourgeoisie en de opportunisten in de arbeidersbeweging. Zij vergeten, verdoezelen en verminken de revolutionaire kant van de leer, haar revolutionaire geest. Wat voor de bourgeoisie aanvaardbaar is of aanvaardbaar schijnt, wordt op de voorgrond geschoven en hemelhoog geprezen. Alle sociaal-chauvinisten zijn nu ' marxisten ' — lach niet! "

Monsanto

EU-goedkeuring van glyfosaat-onkruidverdelger was gebaseerd op 'geplagieerde' Monsanto-onderzoeken en onderzoeksresultaten.

EU-regelgevers baseerden zich met hun beslissing om de controversiële, op glyfosaat gebaseerde onkruidverdelger van Monsanto, toe te laten op zwaar geplagieerde rapporten van de agrochemische industrie. Dat heeft een groep EU-parlementsleden onthuld.

De leden van het Europees Parlement hebben een onderzoek laten uitvoeren nadat de the Guardian had gemeld dat het Duitse federale instituut voor risicobeoordeling (BfR) stukken uit de Monsanto-studies had gekopieerd naar zijn veiligheidsbeoordeling voor de onkruidverdelger. De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) baseerde daarna zijn aanbeveling, dat glyfosaat veilig was, op basis van datzelfde rapport.

De resultaten van het onderzoek werden enkele uren voor een parlementaire stemming over een verscherpte controle op de goedkeuring van pesticiden gepubliceerd. Het rapport van meerdere partijen vermeldde dat BfR de "doelbewuste pretentie" van onafhankelijke beoordeling had gegeven.

In werkelijkheid was het "slechts een weergave van de beoordeling door de industrie-aanvragers".

De grootte van het plagiaat is "uiterst alarmerend" volgens onderzoeker Green MEP Molly Scott Cato. Uit het onderzoek bleek dat meer dan 50 procent van de hoofdstukken werd geplagieerd, inclusief hele pagina's tekst.

Bayer, dat vorig jaar Monsanto voor 63 miljard dollar heeft gekocht, heeft te maken met meer dan 9.300 rechtszaken van mensen die beweren dat de op glyfosaat gebaseerde onkruidverdelgers van het bedrijf hun kanker veroorzaakten. De wereldgezondheidsorganisatie heeft glyfosaat geclassificeerd als een carcinogeen voor de mens.

Een Franse regionale rechtbank besloot om de toelating tot de markt van RoundUp Pro 360, merknaam van de onkruidverdelger die glyfosaat bevat, te annuleren. De regionale rechtbank oordeelde dat de goedkeuring die in 2017 werd toegekend door het Franse milieuagentschap ANSES, geen rekening had gehouden met mogelijke gezondheidsrisico's.

De regionale rechtbank zei verder dat "wetenschappelijke studies en dierproeven" aantoonde dat RoundUp Pro 360 een "potentieel carcinogeen product is voor mensen, waarvan sterk wordt vermoed dat het giftig is voor menselijke voortplanting en voor in het water levende organismen."

ANSES heeft nog niet gereageerd op de uitspraak.

Bayer verdedigt het product met verwijzingen naar andere regelgeving waarin glyfosaat als veilig werd beschouwd en het bedrijf doet beroep op een rechterlijke uitspraak in de VS.

Monsanto's onkruidverdelger, nu ook te vinden in voedsel voor huisdieren en in ontbijtgranen.

In 2018 toonden twee studies aan dat de herbicide opdook in voedingsproducten voor zowel mensen als dieren. Onderzoekers van Cornell University vonden de stof in alle 18 ondervraagde honden- en kattenvoedingsmerken, waaronder één product dat was gecertificeerd als GMO-vrij.

In de andere studie werd glyfosaat aangetroffen in alle granen en geteste granen. Een variant van Quaker Oatmeal Squares bevat bijvoorbeeld bijna 18 keer de glyfosaatspiegels die als aanvaardbaar worden beschouwd.

Op glyfosaat berust geen patent. Het wordt dan ook op de markt gebracht onder verschillende namen door tientallen andere bedrijven over de hele wereld.

Doorgaan op de huidige (kapitalistische) weg van vervuilende producten door multinationals zoals Monsanto/Bayer, draagt bij aan een onherstelbare schade aan mens en milieu.

Een voortgaande bewustwording, het aan de kaak stellen van wantoestanden, is een onlosmakelijk onderdeel van het opbouwen van politiek bewustzijn. Het moet leiden tot respect voor de planeet en een permanente beweging voor een ecologisch duurzaam economisch systeem.

Echte verandering kan echter alleen bereikt worden door het beheersen en veranderen van de productie.

Ondanks toenemende verandering van het klimaat.

Brits parlement stemt voor derde start- en landingsbaan Heathrow.

Het Britse Lagerhuis heeft op maandag 25 juni voor een omstreden uitbreiding van luchthaven Heathrow gestemd.

Ondanks het feit dat omwonenden en milieugroeperingen vrezen voor geluidsoverlast en verdere aantasting van de luchtkwaliteit stemde 415 Lagerhuisleden voor het voorstel. In een niet aflatende drang om de luchthaven te laten groeien zal er al vanaf 2025 gebruik gemaakt kunnen worden van de derde start- en landingsbaan. Het aantal passagiers zal in een snel tempo groeien van 78 naar 130 miljoen passagiers per jaar. De kosten van ruim 14 miljard pond zullen door private partijen worden gedragen.

Met de uitbreiding van Heathrow trekt het Britse parlement zich niets aan van de snelle verandering van het klimaat die op dit moment plaatsvindt. Perioden van extreme droogte in combinatie met hoge temperaturen wisselen zich onregelmatig af met perioden van extreme regenval. De verwachting is dat als het hebzuchtige neoliberale beleid niet zal veranderen de gevolgen voor de mensheid catastrofaal zullen zijn.

Werknemers en progressieven over de hele wereld zijn bezorgd over de snel verslechterende situatie van het milieu. Mensen over de hele wereld strijden voor het stoppen met de exploitatie, de vernietiging en de verontreiniging van lucht, bodem en water door de imperialistische landen.

De Verenigde Staten en Europa zijn een van de belangrijkste veroorzakers van milieu vervuiling.

De Europese Unie doet vrijwel niets om deze gevaarlijke crisis te stoppen. Door de ernst van het probleem zou men denken dat de EU en Washington de enorme economische, wetenschappelijke en technologische middelen in beweging zou zetten om deze catastrofale ontwikkeling te stoppen. Dat gebeurt echter niet. In plaats daarvan betaalt de bevolking miljarden dollars voor imperialistische oorlogen, terwijl er in de sociale voorzieningen en de volksgezondheid genadeloos wordt gesneden.

Het dreigende gevaar voor onze planeet is enorm. Het zou alle progressieven moeten activeren om het tij te keren. De meest fundamentele vraag die gesteld moet worden is: kan de milieu-crisis in het kader van het wereldkapitalisme worden gestopt?

Als systeem van productie was het kapitalisme superieur aan de feodale economieën die eraan voorafgingen. De meerwaarde (of winst), gemaakt door kapitalistische uitbuiting van de factor arbeid, heeft een snelle opmars in productie, wetenschap en technologie veroorzaakt. Bovendien heeft kapitalistische productie een grote impuls gegeven aan de productieve vermogens van de samenleving, beginnend in de periode van de industriële revolutie in Europa in de 19e eeuw en in de Verenigde Staten in de late 19e en vroege 20e eeuw.

De aarde heeft de afgelopen 250 jaar grote veranderingen doorgemaakt. Met name in de afgelopen vijftig jaar heeft de aanslag op het milieu spectaculaire vormen aangenomen. Hele bossen zijn verwoest; vele baaien, rivieren, meren en stromen zijn verontreinigd met industrieel en agrarisch afval. Veel diersoorten zijn gedoemd om uit te sterven als gevolg van ongecontroleerde jacht/stroperij en ecologische veranderingen. Door de roofbouw en de niet aflatende zoektocht naar mineralen zijn hele berghellingen vernietigd. De verandering van het klimaat is inmiddels waarneembaar.

De Amerikaanse olie gigant Exxon Mobil is verantwoordelijk voor 5 procent van 's werelds totale kooldioxide-uitstoot. Carbon dioxide is een van de broeikasgassen die is gekoppeld aan wereldwijde klimaatverandering. De totale Amerikaanse uitstoot is gestegen met 15,8 procent tussen 1990 en 2004. Deze uitstoot is voornamelijk te wijten aan de stijging van het verbruik van elektriciteit die is opgewekt door het verbranden van fossiele brandstoffen. Een stijging van de vraag naar energie wordt veroorzaakt door de toenemende industriële productie en een stijging van de benzine consumptie als gevolg van het vele reizen met auto en vliegtuig.

Plastics om de wereldwijde vraag naar olie te stimuleren.

“Het is onwaarschijnlijk dat nieuwe technologieën zoals elektrische auto's de vraag naar olie zullen doen afnemen. Als we het hebben over de vraag naar olie, de piek in de vraag naar olie (en) op de dynamiek van de oliemarkt, dan ligt de focus alleen op auto's - en dat is helemaal verkeerd. Als we kijken naar de volgende 10 tot 15 jaar, dan zijn de belangrijkste drijvende krachten achter de groei van de wereldwijde vraag naar olie de petrochemicaliën,” aldus de directeur van het I.E.A. (International Energy Agency).

Een recent rapport voorspelt dat kunststoffen en andere petrochemische producten de mondiale vraag naar olie zullen doen stijgen met zeker 30% tot 2050.

Plastics en andere van dergelijke producten zijn tot nu toe goed voor 12 miljoen vaten per dag. Dat is ongeveer 12 procent van de totale vraag naar olie. Dit cijfer zal zeker stijgen naar bijna 18 miljoen vaten in 2050. Oliereuzen zoals Exxon Mobil en Royal Dutch Shell, maar ook belangrijke spelers zoals Saoedi-Arabië en Koeweit, rekenen op de toegenomen vraag en investeren fors in petrochemische fabrieken.

"Natuurlijk kunnen de maatregelen om (petrochemicaliën) duurzaam te maken deze groei remmen (!), maar we twijfelen er geen moment aan dat petrochemicaliën nog lang de belangrijkste drijvende kracht achter de vraag naar olie zullen zijn," zei de directeur van het I.E.A. Dat heeft ook te maken met een sterke toename van opkomende economieën en daarmee van het verbruik van plastic.

Met name de oliegianten zoals Exxon-Mobil en Royal Dutch Shell, zijn nu al de belangrijkste boosdoeners in de vernietiging van ons milieu. Exxon Mobil alleen al is verantwoordelijk voor 5 % van 's werelds totale kooldioxide-uitstoot. Dat is een van de broeikasgassen die is gekoppeld aan de wereldwijde klimaatverandering. De uitstoot in Amerika bijvoorbeeld is tussen 1990 en 2004 gestegen met bijna 16%. Oorzaak is de stijging van het gebruik van elektriciteit die is opgewekt door het verbranden van fossiele brandstoffen. Een stijging van de vraag naar energie wordt veroorzaakt door de toenemende industriële productie en een stijging van de benzineconsumptie als gevolg van het vele reizen met auto en vliegtuig.

De aarde heeft de afgelopen 250 jaar grote veranderingen doorgemaakt. Met name in de afgelopen vijftig jaar heeft de aanslag op het milieu spectaculaire vormen aangenomen. Hele bossen zijn verwoest; vele baaien, rivieren, meren en stromen zijn verontreinigd met industrieel en agrarisch afval. Veel diersoorten zijn gedoemd om uit te sterven als gevolg van ongecontroleerde jacht/stroperij en ecologische veranderingen. Door de rooibouw en de niet aflatende zoektocht naar mineralen zijn hele berghellingen vernietigd. De verandering van het klimaat is inmiddels waarneembaar.

Is het een wonder dat werknemers en progressieven over de hele wereld ernstig bezorgd zijn en strijden voor het stoppen met exploitatie, vernietiging en verontreiniging van lucht, bodem en water door de imperialistische landen?

Natuurlijk, alle initiatieven die tegen een verdere vernietiging van ons (leef) milieu zijn een goede zaak. Een voortgaande bewustwording over de impact van onze individuele acties is ook een onderdeel van het opbouwen van politiek bewustzijn dat moet leiden tot respect voor de planeet en een permanente beweging voor een ecologisch duurzaam economisch systeem.

Maar in termen van het daadwerkelijk redden van het milieu tegen de massale afvalproblematiek is het een druppel op de gloeiende plaat.

Echte verandering kan alleen bereikt worden door het beheersen en veranderen van de productie.

Recycling alleen zal de planeet niet redden.

Revolutionaire en systematische verandering is nodig.

Een centraal element in de vernietiging van de ecosystemen van de aarde is de productie van grote hoeveelheden afval. Een deel van dit afval, zoals papier, is biologisch afbreekbaar, maar veel afval (zoals plastics) vereisen meer complexe methoden voor milieuvriendelijke verwijdering. Een onjuiste verwijdering van niet-afbreekbaar afval, zoals de massale verbranding of een dumping in zee, zal het milieu verder vernietigen.

Afvalmateriaal stapelt zich niet alleen op stortplaatsen op, maar ook in de oceanen, in het zoetwater en in onze eigen leefgemeenschappen.

Zonder een echt gecentraliseerd of grootschalig plan om de groeiende hoeveelheid afval te stoppen zal het probleem alleen maar verergeren.

Afvalbeheer heeft in de afgelopen decennia wereldwijd veel aandacht gekregen. Ook in Nederland.

Hoofddoelstelling: verminderen van de hoeveelheid afval.

Produceer minder, je spaart geld uit dat ten goede kan komen aan het milieu.

Hergebruik en recycling stimuleren, dan wordt er minder weggegooid.

Geavanceerde methoden ontwikkelen voor het afval dat niet kan worden hergebruikt.

Veel milieuactivisten ontwikkelen diverse campagnes om mensen aan te moedigen meer bewust te zijn en actief deel te nemen aan het behoud van de planeet.

De campagnes worden ook gepromoot door het bedrijfsleven en politieke "milieu-activisten" die de eigen verantwoordelijkheid benadrukken en nadrukkelijk afstand nemen van de stelling dat de politieke en zakelijke elites in hoge mate verantwoordelijk zijn voor de huidige milieuproblematiek.

Zelfs zakelijke vervuilers proberen hun imago te verbeteren met acties als "kies voor groen" en ondersteunen marketingcampagnes en doneren aan politiek gematigde milieugroepen en politieke partijen.

Natuurlijk, alle initiatieven die tegen een verdere vernietiging van ons (leef) milieu zijn een goede zaak. Een voortgaande bewustwording over de impact van onze individuele acties is

ook een onderdeel van het opbouwen van politiek bewustzijn dat moet leiden tot respect voor de planeet en een permanente beweging voor een ecologisch duurzaam economisch systeem.

Maar in termen van het daadwerkelijk redden van het milieu tegen de massale afvalproblematiek is het een druppel op de gloeiende plaat. Echte verandering kan alleen bereikt worden door het beheersen en veranderen van de productie. Zo kunnen de hybride auto's de uitstoot van schadelijke stoffen "verlagen" en het gebruik van vervuilende fossiele brandstoffen drastisch verminderen. Maar als deze auto's te duur zijn om op grote schaal te worden aangeschaft, wordt de technologische doorbraak niet optimaal benut. Bovendien kunnen de grote autofabrikanten de markt blijven overspoelen met auto's die benzine slurpen. Zij maken gebruik van hun enorme economische macht om zelfs bescheiden pogingen tot hervorming te frustreren.

Gratis openbaar vervoer zal de afhankelijkheid van persoonlijke voertuigen drastisch verminderen. Tot op heden worden alle initiatieven in de richting van een optimaal en gratis systeem van openbaar vervoer niet serieus genomen of niet voortgezet. Het bedreigt de enorme private winsten van de auto- en oliebedrijven.

Doorgaan op de huidige (kapitalistische) weg van overproductie en vervuilende producten zal onze planeet onherstelbaar verstoren.

Het kapitalisme creëert altijd maar weer volstrekt onnodige nieuwe vormen van afval. Neem bijvoorbeeld de verkoop van water in plastic flessen. Die is in de laatste 20 jaar drastisch toegenomen. De hele industrie is opgebouwd rond de nieuwe verpakking. De kapitalisten creëerden er een markt voor. Miljoenen werkende mensen kochten gebotteld water. Niet vanwege de noodzaak voor drinkwater. Het resultaat was een enorme vervuiling door plastic en een privaat watertje dat miljarden winst boekt voor diezelfde kapitalist.

Een meer rationeel systeem zou verbetering en distributie van schoon leidingwater inhouden. En het minimaliseren van de distributie van goederen met plastic verpakkingen.

De meeste kapitalisten willen echter alleen maar hun winsten verhogen.

De weinige "milieuvriendelijke" bedrijven met oprechte bezorgdheid over het milieu zullen ten

prooi vallen aan meedogenloze concurrenten. Beleggers, die alleen aan de waarde van hun aandelen belang hechten, zullen hun investeringen elders onderbrengen.

In een socialistische maatschappij is sprake van een gecentraliseerd plan voor de productie. In het belang van de mensen en de planeet. Het recycle-systeem zou op die manier een door de werknemers zelf geleid initiatief zijn. Zij controleren dan de productiemiddelen in plaats van de op geld beluste miljardairs. Pas dan kan er echt verschil gemaakt worden. In een socialistische maatschappij worden niet alleen de productiemiddelen gecontroleerd i.p.v. de op geld beluste miljardairs. Ook zal de samenleving dan in een positie zijn dat in de fabrieken wordt beslist welke producten er geproduceerd gaan worden. Gebaseerd op een plan ter vermindering, hergebruik en recycling.

Inspanningen van vrijwilligers, actief in de milieubeweging en andere initiatieven zoals het schoonmaken van stranden, parken, ed. kunnen helpen aan het bouwen van een collectieve organisatie en bewustzijn kweken. Maar de grote multinationals blijven ons bombarderen met plastic flessen en andere troep. Zonder het op te ruimen.

We hebben meer nodig dan individuele initiatieven.

We moeten de collectieve politieke strijd voeren!